

Alle sygehuse er omfattet, hvad enten de er statslige, kommunale eller private. Privatpraktiserende medicinalpersoner, der er autoriserede i henhold til særlig lovgivning, omfatter praktiserende læger, herunder speciallæger, praktiserende tandlæger, kliniske tandteknikere, ergo- og fysioterapeuter og fodterapeuter samt eventuelle privatpraktiserende sygeplejersker og jordemødre.

Efter *stk. 3, 2. pkt.*, vil sundhedsministeren kunne fastsætte regler, hvorefter patientforsikringens dækningsområde udvides i forhold til *stk. 1 og 2*. Dette vil navnlig kunne komme på tale i relation til en række offentlige sundhedsordninger. Det gælder således sundhedsplejerske- og hjemmesygeplejerskeordningerne samt skolesundhedstjenesten.

Personer, der opholder sig på plejehjem eller på andre sociale institutioner, er ikke umiddelbart omfattet af loven. Hvis der imidlertid under ophold foretages undersøgelse eller gives behandling m.v. af en privatpraktiserende autoriseret medicinalperson, f.eks. en privatpraktiserende læge, er skader i forbindelse hermed omfattet.

Loven dækker heller ikke umiddelbart undersøgelse, behandling m.v., der foretages af ikke-autoriserede medicinalpersoner som f.eks. kiropraktorer, uanset om der af sygesikringen ydes tilskud til behandlingen, som tilfældet er ved kiropraktorbehandling. Men også disse grupper kan efter behov helt eller delvis inddrages under dækningsområdet af sundhedsministeren efter § 1, *stk. 3, 2. pkt.*

Sundhedsministeren vil ligeledes efter § 1, *stk. 3, 2. pkt.*, kunne fastsætte regler om, at visse områder undtages fra lovens område. Erfaringerne kan vise, at der ikke fremover vil være behov for, at alle grupper af privatpraktiserende autoriserede medicinalpersoner omfattes af loven, bl.a. fordi deres virksomhed ikke – eller kun i minimalt omfang – har medført skader, der begrunder en udvidelse af dansk rets almindelige erstatningsregler. Det må forventes, at denne bestemmelse ikke bringes i anvendelse ved lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen angiver endvidere, at kun fysiske skader falder inden for lovens område. Det er i §§ 2–4 nærmere beskrevet, i hvilke tilfælde disse skader berettiger til erstatning.

Kravet om, at der skal være påført patienten skade af fysisk art, herunder dødsfald, indebærer for det første, at rent psykisk skade falder uden for lovens dækning. Det skyldes, at det ved psykiske lidelser er særlig vanskeligt at skelne mellem følger af grundsygdommen og følger af behandlingen, ligesom komplikationer i forbindelse hermed enten ofte er uundgåelige eller blot er en følge af, at behandlingen ikke lykkedes. Behandling af psykiske sygdomme er ikke som

sådan undtaget. Hvis der ved sådan behandling indtræder fysisk skade, er den omfattet af loven. Psykiske følger af en fysisk skade er ligeledes omfattet, derimod ikke fysiske følger af en rent psykisk skade.

For det andet indebærer kravet om fysisk skade, at en læges eller anden medicinalpersons tilsidesættelse af reglerne om indhentelse af informeret samtykke ikke i sig selv udgør en patientskade. Det samme gælder krænkelse af den personlige frihed ved ulovlig tvangsindlæggelse.

I de tilfælde, der falder uden for patientforsikringslovens dækning, fordi der ikke er indtrådt fysisk skade, kan patienten efter omstændighederne rejse krav om erstatning og godtgørelse, herunder for tort, efter almindelige erstatningsretlige regler. Sådanne erstatningskrav vil fortsat kunne rejses, jf. § 7, hvorefter erstatningskrav kun afskæres i det omfang, skaden dækkes af patientforsikringen.

Reglen i *stk. 2* fastslår for det første, at sunde forsøgspersoner er omfattet af loven, selv om disse ikke er »patienter«. Tilfælde, hvor forsøget indgår som led i undersøgelse eller behandling af personen, er omfattet af den almindelige definition i *stk. 1*. Sunde forsøgspersoner kan enten være raske personer eller personer, der lider af en sygdom, som er irrelevant i forhold til forsøget, dvs. tilfælde, hvor forsøget ikke har nogen diagnostisk eller terapeutisk værdi for personen. Afprøvning af lægemidler er også omfattet, ligesom kliniske afprøvninger af lægemidler også omfattes af *stk. 1*, nemlig i de tilfælde, hvor der begås en lægelig fejl m.v. ved afprøvningen. Tilfælde, hvor skaden skyldes fejl ved selve lægemidlet eller producentens anvisning for afprøvningen, vil normalt ikke berettige til erstatning efter denne lov, jf. § 3, *stk. 3*, og § 4, *stk. 2*.

Skader, der rammer sunde forsøgspersoner, er efter gældende ret dækket af arbejdsskadeforsikringsloven. Dækning efter patientforsikringsloven gør ikke nogen ændring heri, men det er en følge af henvisningen i § 5, *stk. 1*, til erstatningsansvarsloven, at erstatning, der er opnået i henhold til arbejdsskadeforsikringsloven, skal fratrækkes erstatningen i henhold til patientforsikringsloven.

For det andet fastslås det, at donorer er omfattet af loven. Det findes naturligt og hensigtsmæssigt at inddrage erstatning til donorer under en almindelig patientforsikringsordning, således at de hidtidige ved tekstanmærkning gennemførte erstatningsordninger for skadede nyre- og knoglemarvsdonorer samt skadede bloddonorer kan ophæves ved patientforsikringslovens ikrafttræden. Tekstanmærkningernes regler om godtgørelse til nyre- og knoglemarvsdonorer for tabt arbejdsfortjeneste og udgifter i forbindelse med nyre- eller knoglemarvsafgivelsen eller de